

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > Estonia

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Notificarea sau comunicarea unui act de procedură înseamnă transmiterea unui act către destinatarul său într-un mod care să-i permită acestuia să examineze actul în timp util pentru a-și exercita și proteja drepturile. Capitolul 34 din [Codul de procedură civilă](#) (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) prevede diferite modalități de notificare sau comunicare, inclusiv pe cale electronică, prin scrisoare recomandată, prin intermediul unui executor judecătoresc, notificarea sau comunicarea către un reprezentant al destinatarului, notificarea sau comunicarea unui act de procedură prin trimitere și prin publicarea acestuia în publicația *Ametlikud Teadaanded* (Anunțuri oficiale). Pentru ca un act de procedură să fie considerat notificat sau comunicat, actul transmiterii documentului trebuie să îndeplinească cerințele de formă prevăzute de lege și să fie documentat în formatul conceput în acest scop.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

În temeiul articolului 306 alineatul (5) din Codul de procedură civilă, instanța notifică sau comunică părților la procedură următoarele documente: reclamația, cererea de recurs și completările la oricare dintre acestea, citațiile, hotărârile judecătorești, hotărârile privind încetarea procedurilor și oricare alte acte de procedură prevăzute de lege.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Instanța poate notifica sau comunica actele de procedură pe cale electronică prin intermediul sistemului informatic stabilit. Instanța dispune notificarea sau comunicarea actelor de procedură prin intermediul unui prestator profesionist de servicii poștale, al unui executor judecătoresc, al unui agent de securitate al instanței sau, conform normelor interne ale instanței, prin intermediul unui alt funcționar competent al instanței. De asemenea, aceasta poate să notifice sau să comunice actele în alte moduri prevăzute de lege. Una dintre părțile la procedură care a prezentat un act care trebuie să fie notificat sau comunicat sau care solicită notificarea sau comunicarea unui alt act de procedură poate să se adreseze instanței pentru dispunerea notificării sau comunicării actului în mod independent. O parte la procedură poate notifica sau comunica acte de procedură numai prin intermediul unui executor judecătoresc. În astfel de cazuri, notificarea sau comunicarea și documentarea notificării sau comunicării se efectuează în aceleași condiții ca notificarea sau comunicarea de către instanță prin intermediul unui executor judecătoresc. Instanța examinează dacă actul de procedură poate fi considerat notificat sau comunicat.

4 Informații legate de adresa destinatarului

Estonia a ales mecanismul menționat la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulament, și anume furnizarea de informații detaliate prin intermediul portalului european e-Justice cu privire la modul de identificare a adreselor persoanelor cărora trebuie să li se notifice sau comunice acte.

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Instituția care primește cererea, și anume Ministerul Justiției (*Justiitsministeerium*) sau o instanță verifică, de asemenea, în plus față de datele existente, adresa persoanei în Registrul de evidență a populației (*Rahvastikuregister*) și/sau în Registrul comerțului (*Äriregister*).

Instanțele prelucrează cererile internaționale de notificare sau comunicare a actelor, mai exact instanțele au obligația să depună toate eforturile în vederea stabilirii adresei persoanei în cauză.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Adresele persoanelor juridice, ale sucursalelor societăților străine și ale societăților cu asociat unic sunt disponibile în [Registrul comerțului](#). Aceste informații sunt puse la dispoziție în mod gratuit. În vederea stabilirii adresei unei persoane private, poate fi formulată o solicitare oficială de obținere de date înscrise în [Registrul de evidență a populației](#). Solicitarea trebuie să dovedească interesul legitim, pentru ca operatorii de date să decidă dacă emiterea informațiilor relevante este justificată. În cazul în care există un interes legitim, pentru examinarea unei cereri de emitere a datelor înscrise în Registrul de evidență a populației se percepe o taxă de stat de 15 EUR pentru fiecare set de date cu caracter personal.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Estonia a ales mecanismul menționat la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din regulament, și anume furnizarea de informații detaliate prin intermediul portalului european e-Justice cu privire la modul de identificare a adreselor persoanelor cărora trebuie să li se notifice sau comunice acte.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Decizia cu privire la modalitatea de notificare sau comunicare a unui act este luată, în general, de către organismul care conduce procedurile. Cu toate acestea, instanțele ar trebui să notifice sau să comunice documentele în principal pe cale electronică prin intermediul sistemului informatic public „e-File”, în cazul în care o parte la procedură are acces la toate actele de procedură ale cauzei, sau prin e-mail. Prin utilizarea canalelor electronice, instanțele fac economii în ceea ce privește taxele poștale, iar utilizarea mijloacelor electronice de notificare sau comunicare este în continuă creștere. După analizarea posibilității notificării sau comunicării pe cale electronică, instanța va lua în considerare alte alternative, cum ar fi notificarea sau comunicarea prin poștă, prin serviciul de mesagerie al instanței și diverse alte opțiuni prevăzute prin lege.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Notificarea sau comunicarea pe cale electronică este permisă în toate procedurile și pentru toți destinatarii.

În temeiul articolului 311¹ din Codul de procedură civilă, actele de procedură sunt notificate sau comunicate pe cale electronică prin intermediul sistemului informatic desemnat, prin trimiterea unei notificări părților la procedură în vederea informării acestora cu privire la faptul că actul este disponibil în sistem. Instanța pune imediat la dispoziția părților la procedură, prin intermediul sistemului informatic, toate actele de procedură, inclusiv hotărârile judecătorești, indiferent de modul în care actele sunt notificate sau comunicate părților. Este posibilă conectarea la sistemul informatic doar cu ajutorul unei cărți de identitate pentru autentificare. Se consideră că un act de procedură a fost notificat sau comunicat atunci când destinatarul îl deschide în sistemul informatic sau atunci când confirmă primirea acestuia în sistemul informatic fără să deschidă actul. Același lucru este valabil și în cazul în care deschiderea sau confirmarea primirii actului se efectuează de către o altă persoană căreia destinatarul i-a acordat drept de acces pentru a-i vizualiza actele în sistemul informatic. Sistemul informatic înregistrează notificarea sau comunicarea actului în mod automat.

În cazul în care nu se poate presupune că un destinatar va fi în măsură să utilizeze sistemul informatic folosit pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură sau în cazul în care notificarea sau comunicarea actelor prin intermediul sistemului informatic este imposibilă din punct de vedere tehnic, instanța poate, de asemenea, să notifice sau să comunice actele de procedură pe cale electronică în alt mod. În acest caz, actul este considerat notificat sau comunicat atunci când destinatarul confirmă primirea actului de procedură în scris, prin fax sau pe cale electronică. Această confirmare trebuie să indice data primirii actului și să includă semnătura destinatarului sau a reprezentantului acestuia. Confirmarea în format electronic trebuie să includă semnătura digitală a expeditorului sau să fie transmisă în alt mod securizat, care să permită identificarea expeditorului și determinarea orei de transmitere, cu excepția cazului în care instanța nu are niciun motiv să se îndoiască de faptul că destinatarul sau reprezentantul acestuia este cel care a trimis confirmarea fără semnătură digitală. Confirmarea în format electronic poate fi trimisă instanței prin e-mail în cazul în care instanța cunoaște adresa de e-mail a destinatarului și se poate presupune că la aceasta nu au acces persoane neautorizate, precum și în cazul în care instanța a transmis deja acte la această adresă de e-mail, pe parcursul desfășurării aceleiași cauze sau în cazul în care partea la procedură a furnizat instanței adresa sa de e-mail în mod independent. Confirmarea trebuie transmisă instanței fără întârziere. O instanță poate amenda o parte la o procedură sau pe reprezentantul său pentru nerespectarea acestei obligații.

Actele de procedură pot fi notificate sau comunicate avocaților, notarilor, executorilor judecătorești, administratorilor judiciari și agențiilor guvernamentale naționale sau locale în alt mod decât prin metoda electronică, prin intermediul sistemului informatic desemnat, numai dacă există un motiv întemeiat în acest sens.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

În temeiul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, instanța poate notifica sau comunica acte de procedură pe cale electronică unui destinatar prin e-mail.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În temeiul dreptului estonian, se consideră că un act de procedură a fost notificat sau comunicat destinatarului prin e-mail în cazul în care destinatarul confirmă primirea acestuia. Această confirmare trebuie să indice data primirii actului și să includă semnătura destinatarului sau a reprezentantului acestuia. Confirmarea în format electronic trebuie să includă semnătura digitală a expeditorului sau să fie transmisă în alt mod securizat, care să permită identificarea expeditorului și determinarea orei de transmitere, cu excepția cazului în care instanța nu are niciun motiv să se îndoiască de faptul că destinatarul sau reprezentantul acestuia este cel care a trimis confirmarea fără semnătură digitală. Confirmarea în format electronic poate fi trimisă instanței prin e-mail în cazul în care instanța cunoaște adresa de e-mail a destinatarului și se poate presupune că la aceasta nu au acces persoane neautorizate, precum și în cazul în care instanța a transmis deja acte la această adresă de e-mail, pe parcursul desfășurării aceleiași cauze sau în cazul în care partea la procedură a furnizat instanței adresa sa de e-mail în mod independent. Destinatarul trebuie să trimită confirmarea fără întârziere instanței. O instanță poate amenda o parte la o procedură sau pe reprezentantul său pentru nerespectarea acestei obligații.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În temeiul articolului 322 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care destinatarul unui act de procedură nu poate fi găsit la locuința acestuia, actul este considerat notificat sau comunicat și în cazul în care este înmănat unei persoane cu vârsta de cel puțin 14 ani care locuiește cu destinatarul sau care lucrează pentru familia acestuia. Alineatul (2) de la același articol prevede că, în locul notificării sau comunicării unui act de procedură către destinatar, acesta poate fi notificat sau comunicat asociației de proprietari care administrează imobilul în care se află locuința sau sediul de activitate al destinatarului, administratorului unei proprietăți deținute în comun sau locatorului destinatarului. În mod similar, actul poate fi notificat sau comunicat angajatorului destinatarului sau unei alte persoane pentru care acesta prestează servicii în temeiul unui contract. În temeiul alineatului (3), se consideră că un act de procedură a fost notificat sau comunicat destinatarului chiar dacă este notificat sau comunicat reprezentantului destinatarului în unul dintre modurile prevăzute la alineatele (1) și (2) de la același articol. În temeiul articolului 322 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, un act este, de asemenea, considerat notificat sau comunicat unei persoane care își desfășoară activitatea în cadrul forțelor armate, care execută o pedeapsă cu închisoarea sau care se află într-o instituție de asistență medicală sau într-un loc similar pentru o perioadă îndelungată, în cazul în care actul este înmănat șefului instituției sau unei persoane desemnate de acesta, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

Articolul 323 din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul în care un act este notificat sau comunicat unei persoane fizice care desfășoară activități economice sau profesionale, însă respectiva persoană nu se află la sediul social pe durata programului de lucru obișnuit sau se află în imposibilitatea de a primi actul, atunci actul poate fi înmănat unui angajat care se află, în mod obișnuit, la sediul social al destinatarului, sau unei persoane care, de regulă, prestează servicii pentru destinatar pe o bază contractuală similară. Acest lucru este valabil, de asemenea, în temeiul alineatului (2), în cazul notificării sau comunicării actelor către persoane juridice, agenții administrative, notari și executori judecătorești, precum și în cazul notificării sau comunicării unui act reprezentantului destinatarului sau oricărei alte persoane căreia i se poate notifica sau comunica actul în locul destinatarului.

În cazurile prevăzute la articolele 322 și 323 din Codul de procedură civilă, un act nu este considerat notificat sau comunicat dacă, în locul destinatarului, actul îi este notificat sau comunicat unei persoane care participă la procedura judiciară în calitate de parte adversă a destinatarului.

În conformitate cu articolul 326 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, un act de procedură care nu poate fi

notificat sau comunicat deoarece nu poate fi înmănat la domiciliul sau la sediul social al destinatarului sau al reprezentantului acestuia poate fi considerat notificat sau comunicat dacă este introdus în cutia poștală care aparține domiciliului sau sediului social sau într-un loc similar pe care destinatarul sau reprezentantul acestuia îl utilizează pentru a primi corespondența și care protejează actul de fenomenele naturii în condiții normale. Un act de procedură poate fi notificat sau comunicat în acest mod asociației de proprietari care administrează imobilul în care se află locuința sau sediul social al destinatarului, administratorului unei proprietăți deținute în comun sau locatorului destinatarului, precum și angajatorului destinatarului sau unei alte persoane pentru care destinatarul prestează servicii în temeiul unui contract numai în cazul în care este imposibilă notificarea sau comunicarea actului destinatarului sau reprezentantului acestuia în persoană. Notificarea sau comunicarea actului în modul descris la alineatul (1) de la articolul menționat este permisă, în temeiul alineatului (2), numai în cazul în care au fost depuse eforturi pentru a înmâna personal actul de procedură destinatarului, cel puțin o dată și în cazul în care este, de asemenea, imposibilă notificarea sau comunicarea actului de procedură unei alte persoane prezente în locuința sau la sediul social al destinatarului în conformitate cu articolul 322 alineatul (1) sau cu articolul 323 din Codul de procedură civilă.

Articolul 327 din Codul de procedură civilă permite, de asemenea, notificarea sau comunicarea actului de procedură prin depunerea acestuia într-un loc specific. În temeiul articolului 217 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în condițiile prevăzute la articolul 326 din cod, un act poate fi depus, de asemenea, la oficiul poștal, administrația locală sau la municipalitatea din locul de notificare sau comunicare a actului sau la sediul instanței districtuale în a cărei jurisdicție teritorială se află locul de notificare sau comunicare a actului.

În temeiul articolului 317 articolul (1) din Codul de procedură civilă, în baza unei hotărâri judecătorești, un act de procedură poate fi notificat sau comunicat unei părți la procedură prin intermediul unui anunț public în cazul în care:

1. adresa părții la procedură nu este înscrisă în registru sau persoana respectivă nu locuiește la adresa înscrisă în registru, iar instanța nu dispune de niciun alt mijloc pentru a afla adresa persoanei sau locul în care aceasta locuiește și actul nu poate fi înmănat unui reprezentant al persoanei sau unei persoane autorizate să primească actul sau în oricare alt mod prevăzut la articolul menționat;
2. notificarea sau comunicarea actului într-un stat străin în conformitate cu cerințele prevăzute este presupusă a fi imposibilă;
3. actul nu poate fi notificat sau comunicat deoarece locul de notificare sau comunicare este locuința unei persoane extrateritoriale.

Un act de procedură poate fi notificat sau comunicat printr-un anunț public unei părți la procedură care este persoană juridică pe baza unei hotărâri judecătorești, în cazul în care notificarea sau comunicarea electronică și notificarea sau comunicarea prin scrisoare recomandată, la adresa poștală înscrisă în Registrul persoanelor juridice, nu au dat niciun rezultat. În cazul în care o persoană juridică a transmis greșierului adresa din Estonia a persoanei prevăzute la articolul 24 din Codul comercial, trebuie, de asemenea, să se încerce înmânarea actului la respectiva adresă înainte de notificarea sau comunicarea publică a actului de procedură.

În temeiul articolului 317 alineatul (3) din Codul de procedură civilă, un extras dintr-un act care face obiectul notificării sau comunicării publice este publicat în *Ametlikud Teadaanded*. Instanța sesizată poate lua o decizie privind autorizarea publicării extrasului, de asemenea, în alte publicații.

O instanță poate refuza notificarea sau comunicarea unui act de procedură prin anunț public în cazul în care intenția presupusă este ca hotărârea să fie pronunțată în cadrul unei proceduri recunoscute sau executate într-un alt stat, iar o astfel de notificare sau comunicare publică ar duce probabil la nerecunoașterea sau neexecutarea hotărârii.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

În cazul în care un act este notificat sau comunicat în temeiul articolelor 322 și 323 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră notificat sau comunicat după ce a fost transmis persoanei căreia îi este destinat actul în conformitate cu aceleași dispoziții.

În cazul în care un act este notificat sau comunicat prin introducerea acestuia într-o cutie poștală în conformitate cu articolul 326 din Codul de procedură civilă, acesta este considerat notificat sau comunicat în momentul

introducerii sale în cutia poștală.

În cazul în care un act este notificat sau comunicat prin depunerea sa în conformitate cu articolul 327 alineatul (3) din Codul de procedură civilă, acesta este considerat notificat sau comunicat în cea de a treia zi de la care a fost lăsată sau trimisă înștiințarea scrisă menționată la alineatul (2) de la același articol. Data notificării sau comunicării este înscrisă pe plicul actului.

În cazul notificării sau comunicării publice, un act de procedură este considerat notificat sau comunicat în cea de a 15-a zi de la data publicării extrasului în *Ametlikud Teadaanded* [articolul 317 alineatul (5) din Codul de procedură civilă]. Instanța sesizată poate stabili un termen mai lung în care se poate considera că un act a fost notificat sau comunicat. În acest caz, termenul este publicat împreună cu notificarea sau comunicarea publică a actului.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În cazul în care un act de procedură este notificat sau comunicat prin depunerea sa în conformitate cu articolul 327 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, o înștiințare scrisă cu privire la acest aspect este lăsată sau trimisă la adresa destinatarului. Dacă acest lucru nu este posibil, înștiințarea este afișată pe ușa locuinței personale, a sediului comercial sau a locului de ședere al destinatarului sau este eliberată unei persoane care locuiește în vecinătate pentru ca aceasta să o transmită destinatarului. Înștiințarea trebuie să indice în mod clar că actul depus a fost trimis de către instanță și că acesta este considerat notificat sau comunicat din momentul în care a fost depus și că este posibil ca termenele procedurii să înceapă să curgă din momentul respectiv.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În temeiul articolului 325 din Codul de procedură civilă, în cazul în care o persoană refuză să accepte un act fără un motiv întemeiat, actul este considerat notificat sau comunicat persoanei în cauză în momentul în care aceasta refuză să accepte actul. În această situație, actul este lăsat la locuința sau la sediul comercial al destinatarului sau este introdus în cutia poștală a acestuia. În absența unui sediu sau a unei cutii poștale, actul este returnat instanței.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În temeiul articolului 316¹ alineatul (5) din Codul de procedură civilă, care reglementează punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și în temeiul acestui regulament, actele sunt notificate sau comunicate în Estonia în conformitate cu procedura prevăzută în Codul de procedură civilă pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură. Actele nu pot fi notificate sau comunicate prin anunț public.

În temeiul articolului 313 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, un act de procedură care este notificat sau comunicat poate fi predat unei persoane care nu este destinatarul acestuia numai în cazurile prevăzute în partea VI din Codul de procedură civilă. Persoana respectivă trebuie să predea actul destinatarului în cel mai scurt timp. Aceasta poate refuza să accepte actul destinat livrării către destinatar numai dacă poate dovedi că se află în imposibilitatea de a livra actul destinatarului. Obligația de a livra actul trebuie să fie explicată persoanei în cauză. Actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat, indiferent dacă este sau nu furnizată o astfel de explicație.

Astfel, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului, este posibil, de asemenea, să se aplice modalitățile de notificare sau comunicare descrise la punctul 7 de mai sus și prevăzute la articolele 322 și 323 din Codul de procedură civilă:

În temeiul articolului 322 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care destinatarul unui act de procedură nu poate fi găsit la locuința acestuia, actul este considerat notificat sau comunicat și în cazul în care este înmănat unei persoane cu vârsta de cel puțin 14 ani care locuiește cu destinatarul sau care lucrează pentru familia acestuia. Alineatul (2) de la același articol prevede că, în locul notificării sau comunicării unui act de procedură către destinatar, acesta poate fi notificat sau comunicat asociației de proprietari care administrează imobilul în care se află locuința sau sediul de activitate al destinatarului, administratorului unei proprietăți deținute în comun sau locatorului destinatarului. În mod similar, actul poate fi notificat sau comunicat angajatorului destinatarului sau unei alte persoane pentru care acesta prestează servicii în temeiul unui contract. În temeiul alineatului (3), se consideră că un act de procedură a fost notificat sau comunicat destinatarului chiar dacă este notificat sau comunicat reprezentantului destinatarului în unul dintre modurile prevăzute la alineatele (1) și (2) de la același articol. În temeiul articolului 322 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, un act este, de asemenea, considerat notificat sau comunicat unei persoane care își desfășoară activitatea în cadrul forțelor armate, care execută o pedeapsă cu închisoarea sau care se află într-o instituție de asistență medicală sau într-un loc similar pentru o perioadă îndelungată, în cazul în care actul este înmănat șefului instituției sau unei persoane desemnate de acesta, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

Articolul 323 din Codul de procedură civilă prevede că, în cazul în care un act este notificat sau comunicat unei persoane fizice care desfășoară activități economice sau profesionale, însă respectiva persoană nu se află la sediul social pe durata programului de lucru obișnuit sau se află în imposibilitatea de a primi actul, atunci actul poate fi înmănat unui angajat care se află, în mod obișnuit, la sediul social al destinatarului, sau unei persoane care, de regulă, prestează servicii pentru destinatar pe o bază contractuală similară. Acest lucru este valabil, de asemenea, în temeiul alineatului (2), în cazul notificării sau comunicării actelor către persoane juridice, agenții administrative, notari și executori judecătorești, precum și în cazul notificării sau comunicării unui act reprezentantului destinatarului sau oricărei alte persoane căreia i se poate notifica sau comunica actul în locul destinatarului.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În conformitate cu cea de a doua teză de la articolul 316¹ alineatul (5) din Codul de procedură civilă, pentru notificarea sau comunicarea unui act de procedură în temeiul Regulamentului (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului nu poate fi utilizat anunțul public.

Este posibilă notificarea sau comunicarea unui act de procedură prin introducerea acestuia într-o cutie poștală, în conformitate cu articolul 326 din Codul de procedură civilă sau prin depunerea actului de procedură, în conformitate cu articolul 327 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu articolul 326 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, un act de procedură care nu poate fi notificat sau comunicat deoarece nu poate fi înmănat la domiciliul sau la sediul social al destinatarului sau al reprezentantului acestuia poate fi considerat notificat sau comunicat dacă este introdus în cutia poștală care aparține domiciliului sau sediului social sau într-un loc similar pe care destinatarul sau reprezentantul acestuia îl utilizează pentru a primi corespondența și care protejează actul de fenomenele naturii în condiții normale. Un act de procedură poate fi notificat sau comunicat în acest mod asociației de proprietari care administrează imobilul în care se află locuința sau sediul social al destinatarului, administratorului unei proprietăți deținute în comun sau locatorului destinatarului, precum și angajatorului destinatarului sau unei alte persoane pentru care destinatarul prestează servicii în temeiul unui contract numai în cazul în care este imposibilă notificarea sau comunicarea actului destinatarului sau reprezentantului acestuia în persoană. Notificarea sau comunicarea actului în modul descris la alineatul (1) de la articolul menționat este permisă, în temeiul alineatului (2), numai în cazul în care au fost depuse eforturi pentru a înmâna personal actul de procedură destinatarului, cel puțin o dată și în cazul în care este, de asemenea, imposibilă notificarea sau comunicarea actului de procedură unei alte persoane prezente în locuința sau la sediul social al destinatarului în conformitate cu articolul 322 alineatul (1)

sau cu articolul 323 din Codul de procedură civilă.

Articolul 327 din Codul de procedură civilă permite, de asemenea, notificarea sau comunicarea actului de procedură prin depunerea acestuia într-un loc specific. În temeiul articolului 217 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, în condițiile prevăzute la articolul 326 din cod, un act poate fi depus, de asemenea, la oficiul poștal, administrația locală sau la municipalitatea din locul de notificare sau comunicare a actului sau la sediul instanței districtuale în a cărei jurisdicție teritorială se află locul de notificare sau comunicare a actului.

În măsura în care actele de procedură trebuie notificate sau comunicate cu confirmare de primire în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2020/1784 al Parlamentului European și al Consiliului, admisibilitatea notificării sau comunicării, astfel cum este aplicată în cazurile prevăzute la articolele 326 și 327 din Codul de procedură civilă, este discutabilă.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

În temeiul articolului 6 alineatul (1) din documentul „Cerințe pentru transmiterea expedierilor recomandate și a expedierilor asigurate în cadrul serviciului poștal universal”, aprobat prin Regulamentul nr. 57 al Ministrului Afacerilor Economice și Comunicațiilor din 22 iunie 2006, în cazul în care destinatarul unei expedieri poștale nu se află la locul său de reședință sau domiciliu în momentul notificării sau comunicării, un aviz de la cel mai apropiat oficiu poștal de locul de reședință sau la domiciliul în cauză va fi lăsat destinatarului, menționându-se faptul că livrarea a fost efectuată.

În cazul în care notificarea sau comunicarea unui act de procedură nu este posibilă deoarece destinatarul nu este prezent sau din orice alt motiv, se urmează instrucțiunile furnizate de expeditor cu privire la avizul de livrare, iar actul de procedură poate fi depus la oficiul poștal timp de 15 sau 30 de zile calendaristice, în funcție de perioada aleasă de expeditor (în cazul în care expeditorul nu a selectat perioada de păstrare, actul va fi păstrat timp de 15 zile). Expeditorul poate prelungi perioada pentru care este păstrat un act de procedură. În cazul în care destinatarul nu ridică actul de procedură în perioada de păstrare, actul este returnat expeditorului la încheierea respectivei perioade. Un aviz de livrare este trimis destinatarului printr-un mesaj text, la o adresă de e-mail sau la o casuță poștală (a se vedea termenii și condițiile de notificare sau comunicare ale AS Eesti Post pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură).

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

În temeiul articolului 306 alineatul (2) din Codul de procedură civilă, atunci când un act de procedură este notificat sau comunicat, acțiunea de livrare trebuie să îndeplinească cerințele formale prevăzute de lege și să fie documentată în formatul prevăzut în acest scop. În temeiul articolului 307 alineatul (4) din Codul de procedură civilă, expedierea unui act de procedură destinat notificării sau comunicării trebuie să fie înscrisă în dosarul cauzei. În temeiul articolului 311¹ din Codul de procedură civilă, sistemul informatic desemnat înregistrează notificarea sau comunicarea unui act de procedură în mod automat prin intermediul sistemului respectiv (a se vedea descrierea notificării sau comunicării prin intermediul sistemului informatic la punctul 6 de mai sus). În temeiul articolului 313 din Codul de procedură civilă, notificarea sau comunicarea unui act prin scrisoare recomandată este certificată de avizul de livrare. Atunci când un act este trimis prin scrisoare nerecomandată sau prin fax, acesta este considerat notificat sau comunicat dacă destinatarul trimite instanței o confirmare de primire a actului prin scrisoare sau fax ori pe cale electronică, la alegerea destinatarului. Confirmarea trebuie să indice data primirii actului și să poarte semnătura destinatarului actului sau a reprezentantului acestuia. În temeiul articolului 315 alineatul (5) din Codul de procedură civilă, un aviz de livrare este întocmit în ceea ce privește notificarea sau comunicarea unui act de procedură prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui funcționar al instanței, sau al unei alte persoane ori instituții. Ulterior notificării sau comunicării, avizul de livrare este returnat instanței fără întârziere.

În momentul notificării sau comunicării prin trimitere a unui act de procedură în temeiul articolului 314¹ din Codul de procedură civilă, la dosar este inclusă o notă în care se precizează locul și data când actul sau informația referitoare la punerea la dispoziție a acestuia a fost trimisă, cu excepția cazului în care trimiterea este

înregistrată în mod automat în sistemul informatic creat în acest scop.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În temeiul articolului 307 alineatul (3) din Codul de procedură civilă, în cazul în care un act ajunge la o parte la procedură căreia trebuia să i se notifice sau comunice actul respectiv sau căreia i se putea notifica sau comunica actul în temeiul legii, însă certificarea notificării sau comunicării nu a fost posibilă sau în cazul în care procedura de notificare sau comunicare prevăzută de lege a fost încălcată, actul este considerat ca fiind notificat sau comunicat părții la procedură numai din momentul în care actul ajunge efectiv la destinatar.

În cazul notificării sau comunicării prin scrisoare recomandată, în conformitate cu articolul 313 din Codul de procedură civilă, instanța poate considera un avis de livrare care nu îndeplinește cerințele formale prevăzute la alineatele (3) și (4) de la același articol ca fiind adecvat în scopul notificării sau comunicării dacă notificarea sau comunicarea este totuși documentată în mod fiabil în avizul de livrare. În cazul în care instanța nu poate considera un act de procedură ca fiind notificat sau comunicat deoarece prestatorul de servicii poștale nu a notificat sau comunicat actul în mod corect, aceasta poate înapoia actul de procedură prestatorului de servicii poștale pentru a fi notificat sau comunicat din nou, fără niciun cost suplimentar pentru instanță. Printre exemplele de notificare sau comunicare a actelor în mod incorect se numără neutilizarea tuturor opțiunilor prevăzute în Codul de procedură civilă în momentul notificării sau comunicării actului de procedură prin scrisoare recomandată, livrarea actului de procedură unei persoane căreia nu ar fi trebuit să-i fie livrat actul în temeiul dispozițiilor de la articolul menționat, nerespectarea cerințelor prevăzute la articolul 326 din Codul de procedură civilă privind notificarea sau comunicarea unui act de procedură prin introducerea acestuia într-o cutie poștală sau a cerințelor prevăzute la articolul 327 din Codul de procedură civilă privind notificarea sau comunicarea unui act de procedură prin depunerea acestuia sau lipsa unei documentări corecte a notificării sau comunicării, ceea ce înseamnă că notificarea sau comunicarea nu poate fi considerată efectuată.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Dreptul estonian nu prevede o astfel de cale de atac.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Costul serviciilor poștale plătite la nivel național în Estonia nu constituie un cost legat de examinarea cauzei, mai

exact, notificarea sau comunicarea actelor de procedură în cadrul procedurilor judiciare naționale este, în general, gratuită, cu excepția cazului în care notificarea sau comunicarea este solicitată prin intermediul unui executor judecătoresc.

În cazul în care actele de procedură sunt notificate sau comunicate prin intermediul unui executor judecătoresc, onorariul datorat executorului judecătoresc pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură este, în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) din Legea privind executorii judecătorești, de 40 EUR dacă actele au putut fi notificate sau comunicate destinatarului sau reprezentantului legal al acestuia:

1. prin intermediul adresei sau al datelor de telecomunicații înscrise în Registrul de evidență a populației sau prin intermediul adresei de e-mail isikukood@eesti.ee (*isikukood* = codul personal de identificare);
2. la o adresă înscrisă în Registrul lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă și al persoanelor juridice din Estonia sau prin intermediul datelor de telecomunicații înregistrate în sistemul informatic al registrului menționat.

În temeiul alineatului (3), în cazul în care un act de procedură nu poate fi notificat sau comunicat în pofida faptului că executorul judecătoresc face tot ceea ce este necesar și în mod rezonabil posibil pentru notificarea sau comunicarea actului în conformitate cu procedura prevăzută de lege, executorul judecătoresc are dreptul de a solicita o taxă de 40 EUR prin emiterea unei decizii privind onorariul executorului judecătoresc și actul juridic de notificare sau comunicare care stabilește etapele pe care executorul judecătoresc le-a efectuat pentru notificarea sau comunicarea actului. În alte cazuri decât cele menționate la punctele 2 și 3, onorariul datorat executorului judecătoresc pentru notificarea sau comunicarea actelor de procedură este de 70 EUR.

În cazul în care persoana căreia urmează să i se notifice sau comunice acte este obligată din punct de vedere legal să își înregistreze adresa sau datele de contact în Registrul de evidență a populației sau în Registrul estonian al persoanelor care desfășoară activități independente sau al persoanelor juridice și în cazul în care persoana respectivă nu s-a conformat în mod corespunzător obligației respective (inclusiv în cazul în care datele înscrise în registru sunt neactualizate sau incorecte din orice alt motiv) și, prin urmare, actele ce procedură nu au putut fi notificate prin utilizarea acestor date, se achită suma de 35 EUR din taxa de 70 EUR, pe baza unei decizii privind onorariul executorului judecătoresc, de către persoana care solicită un act profesional, iar suma rămasă de 35 EUR, de către persoana căreia urmează să i se notifice sau comunice actele.

Executorul judecătoresc nu are dreptul de a solicita un onorariu și orice plată în avans efectuată este returnată în cazul în care executorul judecătoresc nu a întreprins tot ceea ce este necesar și rezonabil posibil pentru a notifica actele în conformitate cu procedura prevăzută de lege până la termenul stabilit de instanță și dacă actele de procedură nu au putut fi notificate sau comunicate.

Cuantumul taxelor poștale pe care trebuie să le achite instanța sunt stabilite pe baza listei de prețuri a prestatorului de servicii poștale; nu a fost stabilită o taxă fixă la nivel legislativ. Prețul depinde de greutatea scrisorii, dacă aceasta trebuie notificată sau comunicată etc.

O parte la procedură trebuie să plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act de procedură în străinătate în conformitate cu tarifele prestatorului de servicii poștale. Costurile notificării sau comunicării și transmiterii actelor de procedură într-o țară străină, precum și costurile pentru notificarea sau comunicarea și transmiterea acestor acte unui cetățean din afara teritoriului Republicii Estonia fac parte din costurile specifice de soluționare a unei cauze în sensul articolului 143 din Codul de procedură civilă. În măsura stabilită de instanță, costurile specifice de soluționare a unei cauze trebuie plătite în avans de către partea la procedură care a formulat cererea care a generat costurile, cu excepția cazului în care instanța hotărăște altfel. Responsabilitatea finală pentru suportarea cheltuielilor de procedură revine persoanei care trebuie să suporte aceste costuri în temeiul unei hotărâri judecătorești. Cheltuielile de judecată sunt suportate de partea căzută în pretenții. Atunci când o cerere este prelucrată pentru actele judiciare care trebuie notificate sau comunicate ca urmare a unei cereri, trebuie achitată o taxă de stat de 50 EUR. Taxa de stat poate fi plătită prin transfer bancar în oricare dintre conturile bancare ale Ministerului Finanțelor: SEB Pank - numărul contului bancar EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH22XX); Swedbank - numărul contului bancar EE062200221059223099 (SWIFT: HABAEE2X); Luminor Bank - numărul contului bancar EE221700017003510302 (SWIFT: RIKOEE22); LHV Pank - numărul contului bancar EE567700771003819792 (BIC/SWIFT: LHVBE22).

Informații suplimentare pot fi consultate în: [Codul de procedură civilă](#)

■ Ultima actualizare: 20/01/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.